

Aristotelés, Poetika. Praha, Svoboda 1996. Překlad Milan Mráz.

Spis zavádí do filosofických reflexí umění sám termín poetika, tedy zkoumání způsobu výstavby uměleckého díla, v tomto případě básnictví a především tragédie a souběžně důvody jeho působení a prospěšnosti pro jednotlivce i společnost. Zavádí zásadní koncepty mimésis, reprezentace, katharsis do rodícího se estetického diskurzu. Rozlišuje roli historika a básníka právě na základě pojetí mimésis jako nápodoby možného lidského jednání, vyjasňuje zdánlivý paradox krásného zobrazení odpudivého předmětu. Vymezuje šest nutných složek každé tragédie (děj, povahokresba, mluva, myšlenková stránka, výprava, hudba) a dopad jejího působení na očištění (katharsis) citů soucitu a strachu. Na rozdíl od některých pozdějších poetik si je vědom „pozařovné teorie“ vlastního zkoumání, kterým je právě specifické pojetí nápodoby a role reprezentace.